

Porovnání klasické konstrukce a PJD

Výhody PJD:

- konstrukce po dlouhou dobu nevyžaduje žádnou údržbu, údržbové práce jako podbíjení a čištění kolejového lože odpadají úplně
- delší životnost
- neomezené použití elektromagnetického brždění
- jednoduchá oprava prostorové polohy koleje v malém rozmezí
- snížení konstrukční výšky a tíhy
- nižší hodnoty vibrací ve spodní stavbě

Nevýhody PJD:

- vyšší investiční náklady
- vyšší emise hluku
- vyšší hodnoty oprav prostorové polohy koleje jsou možné jen při rozsáhlých stavebních úpravách
- nepříznivé ovlivnění konsolidací, sedáním zemního tělesa
- v případě vykolejení jsou nutné rozsáhlé stavební práce
- přechod mezi PJD a klasickou konstrukcí

Další typy PJD

Berlin

Konstrukce Berlin vznikla postupným vývojem z konstrukce Rheda. Základní odlišností je použití jiných dvoublokových pražců.

Heitkamp

Tato konstrukce je vložena jako pokusná v úseku dl. 390 m v blízkosti Mannheimu. Princip konstrukce je stejný jako u typu Rheda. Základní odlišnost spočívá v uložení kolejového roštu do kameniva. Zřízení prostorové polohy probíhá stejně jako u klasického kolejového roštu pomocí podbíječky. Na závěr je kamenivo prolito cementovou emulzí a šterkové lože se změní v betonovou vrstvu.

Züblin

Konstrukce Züblin se také sestává z pražců dvoublokových nebo monoblokových, uložených v monolitické betonové desce. Výsledná technologie realizace spočívá v tom, že do čerstvě vybetonované desky se pražce zavibrují (nejednou 8 pražců).

Sonneville

Sonneville je konstrukce pevné jízdní dráhy použité v tunelu pod kanálem La Manche. Tato konstrukce je charakteristická podkladními bloky uloženými na pryžových botkách. Základní myšlenkou je tlumení vibrací.